

Економічні науки: збірник наукових праць Луцького національного технічного університету. – Серія “Регіональна економіка”. – Випуск 13 (51). – Редкол.: відп. ред. д.е.н., професор З. В. Герасимчук – Луцьк: ІВВ Луцького НТУ, 2016. – 400 с.

УДК330.3 “71”

Орлов О. Г., викладач;

Рівненський державний гуманітарний університет

КОНЦЕПЦІЯ СТАЛОГО РОЗВИТКУ ЯК ОСНОВА УСПІШНОГО ФУНКЦІОНУВАННЯ ЕКОНОМІКИ РЕГІОНУ В УМОВАХ ГЛОБАЛІЗАЦІЙНИХ ПРОЦЕСІВ.

Дана стаття присвячена дослідженню впливу концепції сталого розвитку на соціально – економічний розвиток регіону в умовах глобалізаційних процесів, визначено позитивні та негативні наслідки даного процесу. Охарактеризовано проблеми економічного розвитку у світовому масштабі. Проаналізовано місце концепції сталого розвитку у соціально – економічній політиці провідних країн світу. Визначено передумови переходу України на засади сталого розвитку. В кінці ХХ сторіччя світова економіка як сукупність національних господарств й їхніх економічних і політичних зв'язків вийшла на новий етап розвитку: найважливішою формою й одночасно новим етапом інтернаціоналізації господарського життя стає глобалізація.

Значення регіонального підходу до збалансованого розвитку соціально – еколого – економічних процесів в умовах трансформування національних економік постійно зростає. В умовах глобалізації світової економіки міждержавна економічна специфіка згладжується, а регіональна виходить на перший план.

Ключові слова: сталий розвиток, регіон, фінансування, політика, глобалізаційні процеси, джерела фінансового забезпечення, фінансові інструменти, фінансово – кредитна система, збалансований розвиток, економіка, інвестиції, баланс рівноваги, реформування, інвестиційний потенціал.

Orlov O.

THE CONCEPTION OF THE STEADY DEVELOPMENT AS A BASIS OF SUCCESSFUL FUNCTIONING OF ECONOMIC OF THE REGION IN THE CONDITIONS OF GLOBAL PROCESSES

This article is dedicated to the research of the influence of the conception of the steady development on the social and economic development of region in the conditions of global processes, it is determined to positive and negative consequences of this process. The foreign experience of the range of problems as for financing of regional policy of the steady development is analyzed in such countries as USA, Great Britain,

Економічні науки: збірник наукових праць Луцького національного технічного університету. – Серія “Регіональна економіка”. – Випуск 13 (51). – Редкол.: відп. ред. д.е.н., професор З. В. Герасимчук – Луцьк: ІВВ Луцького НТУ, 2016. – 400 с.

and Russia, there are specified the main positions of financing of the steady development of the region.

It is characterized the problems of economical development in the world scale. It is analyzed the place of conception of the steady development in the social and economic policy of the leading countries of the world. It is determined the pre-conditions of the transition of Ukraine to the principles of the steady development. At the end of XX century the world economy as a complex of national economies and their economic and political connections went out on the new stage of development: the most important form and at the same time a new stage of internationalization of the economic life becomes globalization. It comprises the most important processes in the social and economic development of the world, it promotes acceleration of the economic growth and modernization. At the same time globalization generates new contradictions and problems in the world economy. Today all countries of the world in different degrees are covered by the process of globalization.

A meaning of the regional approach to the balanced development of the social ecological and economic processes in the conditions of transformation of national economies grows constantly. Exactly on the end of XX century it accounts splash of social and economic transformations in the world. To this process we can take the changes of the social and economic systems in the countries of former socialistic camp of Europe, powerful economical growing of countries of Asia, a growing value of global processes in the world. Nowadays, it is clear that the balance of equilibrium of the state and its progressive development can be secured only under such conditions as consideration of the regional features, regional policy, expansion of rights and duties of regions in the forming of social and economic strategy of the development of region. Among directions of regional policy of the financial providing of steady development of Ukraine investment policy occupies one of key position, because of its animated investment processes, which in their basis provide the improvement of production and the increase of its technical and economic level on the basis of achievement of STP, it is connected to constancy of the economy growing of country, conduction of structural transformations on macro -, mezzo and macro levels.

The regions of Ukraine differ between themselves after the level of economic development, of a particular branch specialization, natural climate conditions. But, in spite of this, they are connected closely by modern production. The basic lever of activation of economic development and permanent flowing of investment processes on the regional level is investment potential of the region. Thinking about the concept of investment potential of region, under the region is understood a territory that coincides in the borders on administratively -territorial mode of Ukraine (locality, city, district, region). It allows to consider the region as an integrated facility of management that has unique budget, clear regional social and economic policy, regional priorities which take into account a present specific. In the conditions of globalizations of the world economy an interstate economic specific is smoothed out, and the regional one goes out on the first plan.

Економічні науки: збірник наукових праць Луцького національного технічного університету. – Серія “Регіональна економіка”. – Випуск 13 (51). – Редкол.: відп. ред. д.е.н., професор З. В. Герасимчук – Луцьк: ІВВ Луцького НТУ, 2016. – 400 с.

Key words: region, financing, policy, steady development, sources of the financial providing, financial instruments, financial and credit system, global processes, investments.

Орлов А. Г.

КОНЦЕПЦИЯ УСТОЙЧИВОГО РАЗВИТИЯ КАК ОСНОВА УСПЕШНОГО ФУНКЦИОНИРОВАНИЯ ЭКОНОМИКИ РЕГИОНА В УСЛОВИЯХ ГЛОБАЛИЗАЦИОННЫХ ПРОЦЕССОВ.

В этой статье рассматривается вопрос влияния концепции устойчивого развития на социально – экономическое положение региона в условиях глобализационных процессов, определены позитивные и негативные результаты данного процесса. Дана характеристика проблемам экономического развития в мировом масштабе. Проанализировано место концепции устойчивого развития в социально – экономической политике прогрессивных стран мира. Определены условия вхождения Украины в процесс

устойчивого развития. В конце XX века мировая экономика как совокупность национальных экономик вышла на новый этап развития: главной формой и одновременно новым этапом интернационализации хозяйственной жизни становится этап глобализации. Сегодня все страны мира в разной степени охвачены процессом глобализации. В условиях глобализации мировой экономики межгосударственная специфика отходит на второй план, а региональная выходит на первый план.

Ключевые слова: устойчивое развития, регион, финансирование, политика, глобализационные процессы, финансово – кредитная система, збалансированное развитие, экономика, инвестиции, баланс равновесия, реформирование, инвестиционный потенциал.

Постановка проблеми у загальному вигляді та її зв'язок з важливими науковими і практичними завданнями. В кінці XX сторіччя світова економіка як сукупність національних господарств й їхніх економічних і політичних зв'язків вийшла на новий етап розвитку: найважливішою формою й одночасно новим етапом інтернаціоналізації господарського життя стає глобалізація. Вона охоплює найважливіші процеси соціально-економічного розвитку світу, сприяє прискоренню економічного зростання й модернізації. У той же час глобалізація породжує нові протиріччя й проблеми у світовій економіці.

Значення регіонального підходу до збалансованого розвитку соціально – еколого – економічних процесів в умовах трансформування національних економік постійно зростає. На сьогодні зрозуміло, що баланс рівноваги держави та її поступальний розвиток може бути забезпечений лише за умов врахування регіональних особливостей, регіональної політики, розширення прав та обов’язків регіонів у формування соціально – економічної стратегії розвитку регіону.

Аналіз останніх досліджень, у яких започатковано вирішення проблеми. Вагомий внесок у дослідження моделі сталого розвитку зробили вітчизняні та зарубіжні вчені такі як Дж. Гелбрейт, Д. Х. Медоуз, Д. Л. Медоуз, Н. Реймерс, Л. Вальрас, А. Курно, В. Джевонс, А. Маршал, Б. Данилишин, М. Долішній, С. Дорогунцов, М. Голубець, Л. Руденко, З. Герасимчук, І. Вахович та інших. Глобалізацію як теорію, ідеологію та стратегію вивчають тривалий час. Проблема глобалізації присвячені роботи вітчизняних вчених: О. Г. Білоруса, М. І. Долішнього, А. І. Кредісова, Д. Г. Лук’яненка, З. О. Луцишин, Ю. В. Макогона, Ю. М. Пахомова, С. І. Пирожкова, С. І. Соколенка, А. С. Філіпенка та інших. Щодо російської наукової школи, це праці М. Г. Делягіна, Е. Г. Кочетова, В. М. Коллонтая, О. І. Неклеси, І. О. Спиридонова, М. О. Чешкова, Ю. В. Шишкова. Серед найвідоміших зарубіжних вчених, що заклали теоретичний фундамент у цій сфері – Ф. Бродель, І. Валлерстайн, П. Герст, Дж. Даннінг, П. Кругман, А. Ругман, К. Омае, Дж. Сакс, Т. Фрідмен та інші.

Цілі статті. Метою даної статті є з’ясування загальних тенденцій розвитку суспільства у ХХ ст., аналіз глобальних проблем людства та їх можливий вплив на темпи регіонального економічного зростання, з’ясування змісту сталого розвитку, визначення доцільності переходу України на засади сталого розвитку.

Виклад основного матеріалу дослідження з повним обґрунтуванням отриманих наукових результатів. Розвиток всієї людської цивілізації характеризується поступовим нарощуванням темпів економічного зростання. Кожна історична

епоха давала певний імпульс до розвитку національних економік, виникнення нових галузей промисловості, нових технологій, появи нових форм та методів господарювання. Середина ХХ ст. характеризувалася стрімким економічним розвитком більшості країн світу. Саме на кінець ХХ ст. припадає всплеск соціально-економічних трансформацій у світі. До цього процесу можна віднести зміни соціально – економічних систем у країнах колишнього соціалістичного табору Європи, потужне економічне зростання країн Азії, зростаюче значення глобалізаційних процесів у світі. Процеси глобалізації проявляються у всіх сферах діяльності людини, визначають поступове формування світового економічного простору. Таким чином, зменшується імовірність збереження самостійності національних економік [7, с. 28 – 32]. Характерною рисою глобалізації на сучасному етапі в економіці стає поєднання процесів автономізації й інтеграції. Це знайшло відображення в „парадоксі Нейсбіта”: „Чим вище рівень глобалізації економіки, тим сильніше її дрібні учасники”. Дж. Нейсбіт, провідний діагностик тенденцій світового розвитку, відзначає рух, з одного боку, до політичної незалежності й самоврядування, з іншого – до формування економічних альянсів [8, с. 27 – 28].

Отже, парадокс глобалізації в тому, що чим багатше й міцніше внутрішні зв'язки суспільства, тим вище ступінь його економічної й соціальної консолідації, і чим повніше реалізуються його внутрішні ресурси, тим успішніше воно здатне використати переваги інтеграційних зв'язків й адаптуватися до умов глобального ринку. У цілому глобалізація забезпечила посилення взаємозв'язку й взаємозалежності національних економік, тобто відбулася інтернаціоналізація господарського життя. На сьогодні зрозуміло, що баланс рівноваги держави та її поступальний розвиток може бути забезпечений лише за умов врахування регіональних особливостей, регіональної політики, розширення прав та обов'язків регіонів у формування соціально – економічної стратегії розвитку регіону. Як стверджує О. Дьомін процеси в економічному, соціальному і екологічному житті на регіональному та місцевому рівнях розвиваються настільки

швидко, що подальше зволікання з прийняттям нової парадигми управління регіональним розвитком поставило б під загрозу темпи економічного зростання, соціальну стабільність та збереження природно – екологічних умов [6, с. 4,].

Попередником концепції сталого розвитку можна вважати вчених В.І. Вернадського, К. Е. Ціолковського, С. А. Подолинський, Е. Леруа, французького вченого філософа Тейяр де Шардена, економістів Л. Вальраса, А. Курно, В. Джевонса, А. Маршалла та інших. Виникненню і розробці концепції сталого розвитку у сучасному його розумінні сприяла діяльність Римського клубу (засновник А. Печчеї), що, починаючи з 1968 р. щороку збирався для обговорення питань про майбутнє нашої цивілізації. Велику увагу питанню сталого розвитку приділяє Організація Об'єднаних Націй. Перша всесвітня Конференція ООН з навколишнього середовища відбулася в Стокгольмі в 1972 році, де брали участь представники 113 країн і вперше був застосований у міжнародно – правовому лексиконі термін “сталий розвиток”. У 1987 р. на сесії ООН була представлена доповідь “Наше спільне майбутнє”, де пролунав заклик переходу до нового етапу економічного розвитку. В 1992 р. в Ріо-де-Жанейро на рівні глав держав і урядів відбулася Всесвітня конференція “Навколишнє середовище і розвиток” де було прийнято “Порядок денний на XXI ст.” – програма дій, яка передбачає гармонійний розвиток соціальної, економічної та екологічної складових розвитку суспільства.

У сучасній науковій літературі існують різні тлумачення терміну “сталий розвиток”. Переважна більшість науковців, погоджується, що основною ознакою сталого розвитку є збалансування, врівноваження потреб з ресурсними й екологічними можливостями країни. Так, В.І.Вернадський ще в першій половині ХХст. констатував, що епоха стихійного розвитку людства закінчується і починається епоха керованого розвитку: біосфера переходить в новий еволюційний стан - ноосферу. . В контексті поглядів В. Вернадського сталим “є керований соціоеволюційний розвиток, тобто розвиток, узгоджений з об'єктивними законами еволюції природи і суспільства” [1, с.30].

Економічні науки: збірник наукових праць Луцького національного технічного університету. – Серія “Регіональна економіка”. – Випуск 13 (51). – Редкол.: відп. ред. д.е.н., професор З. В. Герасимчук – Луцьк: ІВВ Луцького НТУ, 2016. – 400 с.

Як відзначає Глазовський Н. Ф. “сталий розвиток” – це багаторівнево-ієрархічно керований процес коеволюційного розвитку природи і суспільства (при масовій і усвідомленій участі населення), мета якого - забезпечити здорове, продуктивне життя в гармонії з природою нинішньому і майбутньому поколінням на основі охорони і збагачення культурної та природної спадщини” [2, с. 10]. Голова Міжнародної комісії з питань навколишнього середовища і розвитку при ООН Прем’єр міністр Норвегії Г. Х. Брундтланд у 1987 році у доповіді “Наше спільне майбутнє” стверджує, “що сталий розвиток передбачає задоволення потреб сьогодення без принесення у жертву здатності майбутніх поколінь задовольняти свої власні потреби” [3, с.4]. Питання сталого (збалансованого) розвитку розглядав український вчений Б. Данилишин, який трактує це поняття як систему відносин суспільного виробництва, при “якій досягається оптимальне співвідношення між економічним ростом, нормалізацією якісного стану природного середовища, ростом матеріальних і духовних потреб населення” [4, с.10]. Найбільш поширеним є визначення сталого розвитку, запропоноване на конференції ООН у Ріо-де-Жанейро в 1992 році, де “сталий розвиток визначався як розвиток, який дозволяє на довготривалій основі забезпечити стабільний економічний ріст, не допускаючи деградаційних змін навколишнього природного середовища, при цьому право на розвиток має бути реалізоване таким чином, щоб задовольнити потреби у розвитку і охороні навколишнього середовища існуючого і майбутніх поколінь” [5]. Виходячи з наведених тверджень можна сформулювати визначення терміну “сталий розвиток” – сталий розвиток це керований багорівневий розвиток суспільства, мета якого – забезпечити продуктивний економічний розвиток, який буде забезпечувати прогрес суспільства як в економічній, так і в соціальній та екологічній сферах суспільства на довгострокову перспективу.

Потрібно зауважити, що особливу увагу у концепції сталого розвитку в США приділяється регіональному рівню вирішенню проблем. Вважається що саме регіональний рівень дає змогу

Економічні науки: збірник наукових праць Луцького національного технічного університету. – Серія “Регіональна економіка”. – Випуск 13 (51). – Редкол.: відп. ред. д.е.н., професор З. В. Герасимчук – Луцьк: ІВВ Луцького НТУ, 2016. – 400 с.

вирішити соціальні, економічні та екологічні проблеми, адже виникають вони на певній території.

Цілями стратегії сталого розвитку Великобританії, ініційованими місцевими властями та запропонованими урядом, є збереження високих і стабільних темпів регіонального економічного росту [9, с.113]. Розуміння важливості регіонів у економічному розвитку держави розпочалося у Європі, в країнах північної Америки у 60 – 70 роках ХХ ст. Як зазначає Герасимчук З. В. в останні десятиріччя на Заході велика увага приділяється так званому ендегенному розвитку регіонів – “розвиток регіонів за власний рахунок“. Основна гіпотеза теорії ендегенного розвитку гласить, що розвиток регіону залежить від кількості і використання внутрішньорегіонального потенціалу [10,с.424]. Сама концепція сталого розвитку передбачає ефективне управління фінансовими ресурсами та створення відповідної фінансової бази, окремого регіону з метою досягти стабільної конкурентоздатної економіки. З цією думкою ми можемо погодитися, і зазначити, що регіональна політика кінцевою метою має забезпечити високі темпи економічного розвитку для нарощування фінансової бази, достатньої для забезпечення реалізації соціальних та екологічних цілей на базі створення сталої конкурентоздатної економіки у кожному регіоні. Потрібно зауважити, що в умовах ринкової економіки регіональні фінанси і фінансова політика регіону відіграють значну роль. Більше того, світовий досвід показує, що спрямованість фінансової політики визначає характер соціально – еколого – економічних відносин будь – якого регіону. Доцільно проаналізувати суть фінансової політики. Так, за визначенням українських вчених, таких як Герасимчук З. В. Вахович І. М., Камінська І. М. фінансова політика це комплекс дій і заходів, що здійснюються державою в межах наданих їй функцій та повноважень у сфері фінансової діяльності суб’єктів господарювання та фінансових інституцій громадян і безпосередньо держави з метою вирішення певних завдань і досягнення поставлених цілей. [11,с.49 – 51].З цим твердженням можна погодитися, лише підкреслити, що фінансова політика являє собою сукупність фінансових (розподільчих та перерозподільчих)

заходів, які держава здійснює через фінансову систему. Як зазначає Вахович І. М. фінансова політика сталого розвитку регіонів посідає особливе місце в системі інструментів державного управління соціально – економічними процесами різних країн світу. Від умов кожної країни залежить можливості реалізації концепції сталого розвитку, однак у багатьох з них накопичений чималий досвід вирішення проблем гармонійного співіснування економічної, соціальної та екологічної сфер [9, с.104].

Регіони України різняться між собою за рівнем економічного розвитку, галузевою спеціалізацією, природнокліматичними умовами, але незважаючи на це, вони тісно пов'язані сучасним виробництвом. В Україні продовжує зберігатися екстенсивний тип розвитку економіки, що веде до нераціонального використання природних ресурсів і деградації середовища існування людей, характерні глибинні диспропорції загальнодержавних і регіональних економічних інтересів, невідповідність між розміщенням природно – ресурсного та соціально – економічного потенціалу, зростаюча науково – технічна і технологічна відсталість [13, с. 97]. Проблема переходу до сталого розвитку є надзвичайно актуальна для України яка перебуває у стані трансформаційних перетворень та має суттєві проблеми у соціально – економічному розвитку. Ми можемо стверджувати, що основним важелем активізації концепції сталого розвитку на регіональному рівні є інвестиційний потенціал регіону. Це дозволяє розглядати регіон як цілісний об'єкт управління, що має єдиний бюджет, чітку регіональну соціально – економічну політику, регіональні пріоритети, що враховують наявну специфіку. В умовах глобалізації світової економіки міждержавна економічна специфіка згладжується, а регіональна виходить на перший план [12, с. 137].

Провідне місце у формуванні інвестиційного забезпечення регіонів займають регіональні фактори. Якщо загальнодержавні фактори принципово однакові в усіх регіонах країни, то різниця у рівні інвестиційного потенціалу регіонів – це, насамперед, результат дії місцевих, регіональних факторів. Якщо інвестиційний клімат виступає результатом дії всіх факторів, то інвестиційна привабливість регіонів, насамперед, - регіональних [14, с. 167].

Економічні науки: збірник наукових праць Луцького національного технічного університету. – Серія “Регіональна економіка”. – Випуск 13 (51). – Редкол.: відп. ред. д.е.н., професор З. В. Герасимчук – Луцьк: ІВВ Луцького НТУ, 2016. – 400 с.

Держава, на жаль, досі не змогла використати потенціалу корпоративних відносин в залученні коштів на фондовому ринку, у т.ч. від населення, де вона могла б виступити гарантом законності, гласності, прозорості, справедливого нарахування дивідендів, чим створити прецедент комерційного успіху великого пілотного інвестиційного проекту. Подібну роль могла б перебрати на себе регіональна влада, особливо представницька її ланка - місцеве самоврядування.

Висновки. Виходячи з вище сказаного можна стверджувати, що Україна зіштовхнулася як із проблемами, які є актуальними для більшості країн світу, так і з специфічними, які були викликані особливостями національного розвитку держави. Особливістю української ситуації, на погляд вченого З. В. Герасимчук, є те, що на шляху до формування ринкової економіки потрібно вирішувати складні питання виходу з кризового стану, формуючи при цьому траєкторію суспільного розвитку в руслі світових тенденцій та норм міжнародного співіснування [10, с. 33].

Підводячи підсумок можна сказати, що модель сталого розвитку розглядається світовим співтовариством як основна стратегія, що покликана забезпечити оптимальне регіональне економічне зростання. Можна стверджувати, що вихід з цієї ситуації – це кардинальна зміна всіх соціально – економічних відносин у суспільстві, у відповідності до концепції сталого розвитку.

1. Вернадский В. И. Биосфера: мысли и наброски. – М.: Ноосфера, 2001. – 244с.
2. Глазовський Н. Ф. Цели, возможности и механизмы устойчивого развития на разных уровнях природно – социальных систем// переход к устойчивому развитию : глобальный, региональный и локальный уровни. Зарубежный опыт и проблемы России. – М. : Изд – во КМК, 2002.
3. Наше общее будущее. Доклад Международной комиссии ООН по окружающей среде и развитию. Пер. с англ. под ред. С. А. Евтеева, Р. А. Перлета. – М.: Прогресс, 1989.
4. Данилишин Б. М. Україна: проблеми сталого розвитку. – Київ: РВПС НАН України, 1997.
5. Контью В. А. Конференция ООН по окружающей среде и развитию (Рио – де Жанейро). Информационный обзор, СОРАН, Новосибирск, 1992.
6. Дьомін О. Політика регіонального розвитку в умовах поглиблення ринкових реформ в Україні// Економіка України, 2003. – №6. – с. 4 – 8.

Економічні науки: збірник наукових праць Луцького національного технічного університету. – Серія “Регіональна економіка”. – Випуск 13 (51). – Редкол.: відп. ред. д.е.н., професор З. В. Герасимчук – Луцьк: ІВВ Луцького НТУ, 2016. – 400 с.

7. Маруняк Є. О. Методичні підходи до економіко-географічного дослідження процесів глобалізації в контексті стратегії регіонального розвитку України // Укр. геогр. журн. – 2004. – № 1. – С. 28 –32.
8. Мальковская И. А. Трансформация государства и эволюция публичного администрирования в условиях глобализации (актуализация европейского опыта для России) // Вестник Российского университета дружбы народов. Серия: Политология. – 2006. – № 8. – С. 27 – 43.
9. Вахович І. М. Фінансова політика сталого розвитку регіону: методологія формування та механізми реалізації: Монографія. – Луцьк: Надстир'я, 2007. – 496 с.
10. Герасимчук З. В. Регіональна політика сталого розвитку: теорія, методологія, практика: Монографія. – Луцьк: Надстир'я, 2008. – 528 с.
11. Герасимчук З. В., Вахович І. М., Камінська І.М.Фінансова політика сталого розвитку регіону: Монографія. – Луцьк: Надстир'я, 2006. – 220 с.
12. В. В. Сабадаш, М. М. Ковальчук Теоретико – методичні підходи до оцінки потенціалу джерел внутрішнього інвестування у розвиток регіону. // Механізм регулювання економіки. 2008. – №3 С. 137 – 150.
13. Суспільний розвиток: навч. посіб. / За ред. Садовенко А. П., Серета В. І., Масловська Л. Ц. – К.: Вид. Компанія ВАІТЕ, 2009, 239 с.
14. Сергій Дрогунцов, Аліна Федорищева Інвестиційне забезпечення основного капіталу в регіонах України.// Регіональна економіка – 2004. – №3 ст. 159 – 171.

УДК 330.658.1

Павлюк Л. В., к.е.н., доцент;

Савош Л. В., к.е.н., доцент;

Луцький національний технічний університет

ВИКОРИСТАННЯ ЗБАЛАНСОВАНОЇ СИСТЕМИ ПОКАЗНИКІВ BSC (Balanced Scorecards) ДЛЯ ОЦІНКИ ДІЯЛЬНОСТІ ПІДПРИЄМСТВ

У публікації підлягають розгляду питання щодо доцільності використання збалансованої системи показників Balanced Scorecards для оцінки діяльності сучасних підприємств.

Ключові слова: збалансована система показників, оцінка діяльності, BSC, підприємство.